

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: T. B.**, bytem „X“, zastoupeného JUDr. Václavem Luřchou, advokátem, se sídlem v Praze, Opatovická 18, proti **žalovanému: Krajskému úřadu Ústeckého kraje**, odbor územního plánování a stavebního úřadu, Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10.9.2009, ev. č. 1344839/2009, č.j. 134/UPS/2009-3,**

t a k t o :

- I. Žaloba **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- II. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek v částce 2 000,- Kč. Částka 2 000,- Kč bude žalobci vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se společně s L. B. (vůči ní bylo soudní řízení zastaveno usnesením zdejšího soudu ze dne 7.11.2011, č.j. 15 Ca 152/2009-35, které nabylo právní moci dne 28.11.2011) žalobou podanou zdejšímu soudu domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10.9.2009, ev. č. 1344839/2009, č.j. 134/UPS/2009-3, kterým bylo k odvolání žalobce a L. B. pouze částečně změněno odůvodnění napadeného usnesení Městského úřadu Štětí, stavebního úřadu a odboru životního prostředí (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 11.3.2009, č.j. 2655/2008-2093/2009/SÚaOŽP/Zw, kterým bylo podle ustanovení § 156 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), zrušeno sdělení správního orgánu I. instance ze dne 15.12.2008, č.j. 2655-10413/2008/SÚaOŽP/Zw, a to s účinky ode dne jeho vydání.

Před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného rozhodnutí v tom směru, zda se nejedná o rozhodnutí, které je z přezkumné činnosti soudu vyloučeno. K přezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbyvá nic jiného než podanou žalobu jako nepřípustnou podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), usnesením odmítnout. O tom, kdy nastává taková situace, hovoří ust. § 68 písm. e) ve vazbě na ust. § 70 s.ř.s., které upravuje tzv. kompetenční výluky, tedy úkony správního orgánu, jež nemohou být napadeny žalobou podle ust. § 65 a § 66 s.ř.s.

Podle ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního

orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popř. vyslovení jeho nicotnosti. Jedná se o tzv. procesní legitimaci. S ohledem na použitou legislativní zkratku lze dovodit, že za rozhodnutí ve smyslu citovaného ustanovení lze považovat pouze takové úkony správního orgánu, jimiž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti. Hmotněprávně je pak legitimována pouze ta osoba, která byla na svých právech skutečně zkrácena.

Jednou z podmínek přezkoumání úkonu správního orgánu ve správním soudnictví je tedy mimo jiné i skutečnost, zda se jedná o rozhodnutí, tedy takový právní úkon, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti. V posuzovaném případě však soud dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného, jehož přezkumu se žalobce domáhá, takovým rozhodnutím není, a proto spadá pod kompetenční výluky ust. § 70 písm. a) s.ř.s.

Ze správního spisu předloženého žalovaným soud zjistil, že žalobce spolu s Lenkou Benešovou podáním označeným jako „Žádost o souhlas s umístěním fotovoltaické elektrárny“ ze dne 25.11.2008 požádal správní orgán I. instance o vyjádření, zda tento orgán nemá námitek, aby se záměr výstavby fotovoltaické elektrárny v katastrálním území Brocno realizoval.

Správní orgán I. instance vydal dne 15.12.2008 sdělení, č.j. 2655-10413/2008/SÚaOŽP/Zw, ve kterém mimo jiné uvedl, že k uvedenému záměru sděluje, že z hlediska územního plánování lze podle § 18 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon (dále jen „stavební zákon“), v nezastavěném území v souladu s jeho charakterem umisťovat stavby, zařízení a jiná opatření mimo jiné pro veřejnou technickou infrastrukturu. Mezi veřejnou technickou infrastrukturu patří i stavby a zařízení pro výrobu a distribuci obnovitelných zdrojů energie. Toto sdělení správní orgán I. stupně zrušil podle ustanovení § 156 odst. 2 správního řádu usnesením ze dne 11.3.2009, č.j. 2655/2008-2093/2009/SÚaOŽP/Zw, s odkazem na změnu metodického pokynu Ministerstva pro místní rozvoj. K odvolání žalobce proti tomuto usnesení ze dne 11.3.2009 bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím, kterým bylo usnesení změněno tak, že v odůvodnění byl nahrazen odstavce odkazující na změnu metodického pokynu odkazem na ustanovení § 18 odst. 5 stavebního zákona s tím, že výrobní elektřiny nelze považovat za veřejnou technickou infrastrukturu a v souladu se stavebním zákonem není možné podle platného územního plánu fotovoltaickou elektrárnu ve vymezeném území umístit.

Soud se nejprve zabýval otázkou jaká je povaha sdělení správního orgánu I. stupně ze dne 15.12.2008 a dospěl ve shodě se žalovaným k závěru, že se jedná o územně plánovací informaci podle § 21 stavebního zákona. Toto ustanovení navazuje na obecnou úpravu předběžné informace zakotvené v § 139 správního řádu. Tato územně plánovací informace je sdělením vydávaným v režimu ustanovení § 154 a násl. správního řádu. Toto sdělení pak může být a v daném případě bylo zrušeno usnesením správního orgánu, který je vydal podle § 156 odst. 2 správního řádu.

Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25.10.2012, 4 As 1/2012, www.nssoud.cz, územně plánovací informace má toliko podkladový a informativní charakter a neplní tak funkci závazného podkladu pro vydání rozhodnutí. Územně plánovací informace je úkonem správního orgánu, který je primárně určen pro stavebníka. Význam tohoto institutu je toliko informativní a slouží především pro žadatele, nikoliv pro správní orgány.

Rozsah přezkumné pravomoci správních soudů je v případě aktů správních orgánů dán v § 4 a § 2 s.ř.s. K tomu, aby mohlo být sdělení ze dne 15.12.2008 považováno za rozhodnutí

podle § 65 s.ř.s. muselo by splňovat tři podmínky: 1) bylo vydáno orgánem moci výkonné [či jiným typem orgánu uvedeným v § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s.]; 2) tento orgán rozhodoval o právech a povinnostech fyzických a právnických osob; 3) rozhodování se děje v oblasti veřejné správy (srov. rozsudky NSS ze dne 21. 5. 2008, 4 Ans 9/2007; ze dne 19.9.2012, 1 As 48/2012, www.nssoud.cz). V daném případě však uvedeným sdělením ze dne 15.12.2008 nebylo rozhodováno o žádných právech či povinnostech žalobce a toto sdělení tak nelze považovat za rozhodnutí přezkoumatelné správním soudem podle § 65 a násl. s.ř.s.

Ačkoliv předmětem přezkumu mělo být rozhodnutí žalovaného o odvolání a jemu předcházející usnesení správního orgánu I. stupně, kterým bylo uvedené sdělení ze dne 15.12.2008 zrušeno, nemůže soud přistoupit ani k přezkumu těchto navazujících rozhodnutí. Pokud se rozhodnutím ruší sdělení, které je ze soudního přezkumu vyloučeno, v daném případě sdělení ze dne 15.12.2008 bylo zrušeno usnesením správního orgánu I. stupně ze dne 11.3.2009, nelze přezkoumat ani toto rozhodnutí, jímž bylo sdělení zrušeno a navazující rozhodnutí o odvolání proti tomuto rozhodnutí. Ono zrušující rozhodnutí (usnesení ze dne 11.3.2009) totiž nemá smysl samo o sobě, ale pouze ve spojení se sdělením, které zrušuje. Bylo by pak proti koncepci správního soudnictví, aby soud přezkoumával akt, kterým se ruší sdělení, pokud sdělení samo soudnímu přezkumu nepodléhá. Nezakládá-li žádná nová práva a povinnosti sdělení, tím méně je zakládá rozhodnutí, kterým se toto sdělení ruší, stejně tak jako na něj navazující rozhodnutí o opravném prostředku (srov. rozsudky NSS ze dne 16.12.2010, 1Afs 102/2010; ze dne 11.6.2009, 7 Afs 53/2009, www.nssoud.cz). Soud tak konstatuje, že i žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející rozhodnutí správního orgánu I. stupně jsou vyloučena ze soudního přezkumu.

Soud proto uzavírá, že žalovaný sice o odvolání proti usnesení správního orgánu I. stupně ze dne 11.3.2009 rozhodoval, a to formou rozhodnutí, avšak toto rozhodnutí po obsahové stránce nesplňuje požadavky § 65 odst. 1 s.ř.s., neboť se jím se nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují práva a povinnosti. Proto soudu nezbylo, než žalobu podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. jako nepřipustnou odmítnout s odkazem na ust. § 68 písm. e) a ust. § 70 písm. a) s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Jelikož řízení skončilo odmítnutím žaloby před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty druhé z. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění účinném do 31.8.2011, rozhodl také o vrácení zaplaceného soudního poplatku v částce 2 000,- Kč žalobci, k němuž dojde prostřednictvím účtu krajského soudu v obvyklé lhůtě.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 11.12.2012

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.

předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová